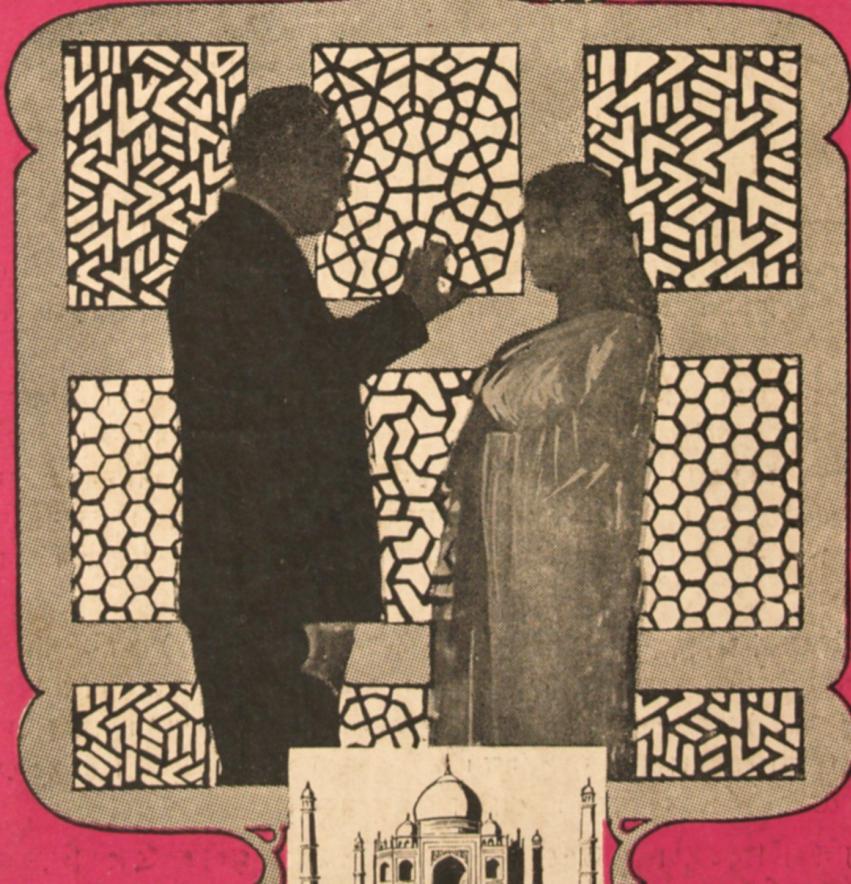

প্যারাডাইস প্রোডাকশন্স-এবং

রংবনে প্রম

ପ୍ରାରାଡାଇସ ପ୍ରୋଡାକସନ୍ -ଏର ହାରାନୋ ପ୍ରେସ

ଚିତ୍ରନାଟ୍ୟ ଓ ପରିଚାଳନା :—ଆସୀଇ ବ୍ୟାନାଜୀବୀ
ସନ୍ଧିତ :—ବ୍ୟାନାଜୀବୀ

କାହିନୀ : ଶ୍ରୀପ୍ରଭାଦ

ଚଲଚିତ୍ରାଯନ : ନନ୍ଦୀ ଦାସ

ଶକ୍ତାମୁଲେଖନ : ବାଣୀ ଦତ୍ତ

ମ୍ରଦ୍ଗାଦାନ : ତରଙ୍ଗ ଦତ୍ତ

ଶିଳ୍ପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶନ : ଗୋର ପୋନ୍ଦାରା

ସନ୍ଧିତ ପ୍ରାଚିନ୍ତ୍ୟ ଓ

ଶକ୍ତାମୁଲେଖନା : ମତୋନ ଚଟ୍ଟୋପାଧ୍ୟାରୀ

ପ୍ରାଚାର-ପରିକଳନା : ରାଜିତ କୁମାର ମିତ୍ର

ପ୍ରାଚାରେ : ପିଟ୍ଟୁ ଦତ୍ତ

ଅପଟିକାଳ ପ୍ରଟିଂ : ନିମେଟୁକ୍ଷମ ଏଣ୍ଟ୍

ଏଫେକ୍ଟ୍ୟୁଟ୍ସ୍ (ବୋଷେ)

ଶହକାରୀ-ବ୍ୟାନାଜୀବୀ—ପରିଚାଳନାଯ : ଜ୍ଯୋତି ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ । ମତୋନ ଗାୟତ୍ରୀ । ରାଜକୁମାର ରାଯ୍ ଚୌଧୁରୀ । ମ୍ରଦ୍ଗାଦାନାଯ : ତାମନ ମୁଖୋପାଧ୍ୟାରୀ । ଚଲଚିତ୍ରାଯନେ : କଥନ ଧର । ଜଗନ୍ନାଥ ହରେ । କେଟ ମଞ୍ଚ । ଶକ୍ତାମୁଲେଖନେ : ଉଦ୍‌ଦିକେଶ ବ୍ୟାନାଜୀବୀ (ଅନ୍ତଃ ଦୃଶ୍ୟ) । ଭୟେମ ଅକ୍ଷ ଇତ୍ତ୍ଵା ଫିଲ୍ମ୍ (ବହିଃ ଦୃଶ୍ୟ)

ଶିଳ୍ପ-ନିର୍ଦ୍ଦେଶେ : ରାମ ବିଲାମ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ । ରପମଜା : ମୁଦ୍ଦୀ ରାମ ଶର୍ମା । ମାଜମଜା : ବୈଶ୍ଵମ ଶର୍ମା । ପଟଶିଲେଇ : ପ୍ରବେଦ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ । ବାବାପାନା : ବେଚ ପ୍ରାମାଣିକ । ଆଲୋକ ମ୍ରଦ୍ଗାକେ : ହରେନ ଗାୟତ୍ରୀ । ହୃଦୀର ମରକାର । ଦୁର୍ଘୀରାମ ଅଦିକାରୀ । ଅବନୀ ନନ୍ଦର । ସ୍ଵଦର୍ଶନ ଦାସ । ଅଭିମହ୍ୟ ଦାସ । ସହସ୍ର ମରକାର । ମାରୁ ଦାସ । ରାମଧନୀ ବଟ୍ଟୋଯାଳ । ତୁଳ୍ମୀ ମିତ୍ର । ଦୃଶ୍ୟ ମଜଜା : ହୃଦୀନ ଅଦିକାରୀ । ମତୀଶ ମୁଖାଜୀବୀ । ଗୋପିନାଥ ବୈଦ୍ୟ । ଶାନ୍ତି ରଙ୍ଗନ ଦାସ ଓ ବତ୍ତନ ପଣ୍ଡିତ ।

କ୍ରତୁଜ୍ଞତା ଶ୍ରୀକାର—ଚଲାଲୀ ଚୌଧୁରୀ । ଶୈଳେନ ଦତ୍ତ (ଆସା) ଆକିଓଲଜିକାଲ ମାର୍କେ ଅକ୍ଷ ଇତ୍ତ୍ଵା । ରମେଶ ଚନ୍ଦ୍ର ଶର୍ମା (ଆସା) । ଏଜାକ୍ୟୁଲ୍ଡିନ କୁରେଣୀ (ଆସା) ଲରିସ ହୋଟେଲ (ଆସା) ବେଙ୍ଗଲ ଲଜ ହୋଟେଲ (ଆସା) ଜଗନ୍ନାଥ ହୋଟେଲ (ଆସା) । ସ୍ଵରୋଧ ଦାସ । ମୋହନ ଲାଲ ଜ୍ଞାନୋରିଯାଳା । ଅଜର ମିତ୍ର । କାର୍ତ୍ତିକ ବନ୍ଦ । ଅଜିତ ଚତୁର୍ବତୀ । ସୁଥମ୍ବର ମେନ । ଏଶ୍ୟାନ ଡେକରେଟ୍ସ । ମମର ମିନହା । ରୋଟାମ ଏଣ୍ଟ୍ କୁଳମାନ ।

କ୍ୟାଲକାଟା ମୁଭୀଟୋନ ଟୁଡ଼ିଓତେ ଆର, ସି, ଏ ଶବ୍ଦଯାନ୍ତେ ଶୁଣ୍ଠିତ ଏବଂ ପି, ଆର, ପ୍ରୋଡାକସନ ପ୍ରାଃ ଲିଃ ଏର ତଥାବଧାନେ ଫିଲ୍ମ ସାର୍ଭିସେସ-ଏ ପରିସ୍ଥିତି ।

ଟଂ ଟଂ ଟଂ.....ଗୀର୍ଜାର ଘଡ଼ିତେ ରାତ ଦଶଟା ବାଜେ ।

ଆସାର ଲରିସ ହୋଟେଲେର ବାଇଶ ମନ୍ଦର ସରେର ଦରଙ୍ଗାର କଡ଼ା ନଡ଼େ ଓଠେ । ସୁମ ଭେଣେ ଯାଇ ତରଙ୍ଗେର । ଦୀର୍ଘ ପଥ ଗାଡ଼ି ଚାଲିଯେ ଆଜଇ ସନ୍ଦାୟ କଲକାତା ଥେକେ ମେ ଏମେ ଉଠେଛେ ଏହି ହୋଟେଲେ ।

ଦରଙ୍ଗା ଥୁଲେ ବାଟିରେ ଆମତେଇ ଦେଖେ ସାମନେ ଦାଢ଼ିଯେ ଏକ ସ୍ଵଦର୍ଶନା, ତୟି ଯୁବତୀ । ଏକ ଆହୀୟେର ଅସୁଖେର ଥବର ନିଯେ ଡାକ୍ତର ତରଙ୍ଗକେ ମେ ଡାକତେ ଏମେହେ । କଲ୍ୟାଣୀର ଦେଉୟା ଟିକାନା ନିଯେ ଏକାଇ ବେରିଯେ ପଡ଼େ ଶୀତେର କୁଯାଶା-ଟାକା ଆସାର ରାତ୍ରାୟ । ସ୍ଵକାନ୍ତ ମୁଖାଜୀବୀର ବାଡ଼ି ଝୁଜେ ପେତେ ଅସୁବିଧେ ହୟ ନା ତରଙ୍ଗେର । ଶୁଣ୍ଠିମା କରେ ମାରିଯେ ତୋଲେ ସ୍ଵକାନ୍ତକେ ।

ଟଂ ଟଂପରଦିନ ରାତ ଦଶଟା । ଆବାର କଲ୍ୟାଣୀ ଆମେ ଲରିସେ । ଗତ ରାତ୍ରେର ଉପକାରେର ଜଣେ ତରଙ୍ଗକେ ଧୟାବାଦ ଜୀନାତେ ଭୋଲେ ବା । କଥାଯ କଥାଯ ଦୁଇନେ ସାମାଜ୍ୟ ସନିମ୍ବନ୍ତ ହୟ ମେଦିନି ।

পরদিন কল্যাণীর আমন্ত্রণে তরুণ আসে রাতের তাজমহল দেখতে। বিশয়ে বিমুক্ত হয়ে তরুণ
শুধু চেয়ে চেয়ে দেখে প্রেমের এই অক্ষয় সৃতি-সৌধের দিকে। সে যেন ফিরে গেছে কত শত বছর
আগে....সেই মোগল সভাট শাঙ্খাহানের যুগে! দূর এগিয়ে এল কাছে....মুক হল মুখর....রাতের তাজ
আজ নিঃশব্দে তরুণ-কল্যাণীর মন একটি গ্রন্থিতে বেঁধে দিল।

দিন গড়িয়ে ঘেতে থাকে। আগ্রার আকাশ-বাতাস তরঙ্গের মনে বুঝি ইন্দুধনুর রঙ ছড়িয়েছে।

মাঝে মাঝে সে স্বকান্তদের বাড়ি যায়, তার মা'র সঙ্গে গল্পগুজব করে। কিন্তু আদৃত এই স্বকান্ত!

চালচলন, কথাবাত্তি কেমন যেন অগোছাল। তরুণ স্বকান্তকে ঠিক বুঝতে পারে না, তবু ভাল লাগে

তাকে....ভাল লাগে লরিসের বোর্ডার ব্যারিষ্টার রঞ্জীর রায়ের জীবন-দর্শন....ফেলুর ছেলেমানুষী....ভাল লাগে সেকেন্দ্রা, তাজমহল....

আর সবচেয়ে ভাল লাগে কল্যাণীকে। তবু ছন্দের মধ্যে আসে যতি। থেকে থেকে মনে পড়ে বীথির কথা। বীথি—তার কলকাতার
বাস্তবী। যাকে সে না জানিয়ে আগ্রায় চলে এসেছে। অবচেতন মন বলে—চলে নয়, পালিয়ে।

কল্যাণীর কথা মত সেদিন রাতে তরঙ্গের গাড়ি এসে দাঢ়ায় নির্জন ফতেপুর সিক্রিতে। সেই রাতেই কল্যাণী সরাসরি তরুণকে
প্রস্তাব করে। কি সে প্রস্তাব?

পরদিন সন্ধ্যায় শেষবারের মত তরুণ আসে স্বকান্তদের বাড়ি, তার মা'র সঙ্গে দেখা করতে। স্বকান্তের ঘরে চুকেই চমকে ওঠে
টেবিলের উপর রাখা কল্যাণীর ছবি দেখে। স্বকান্তের মা-ও কম অবাক হন না তরঙ্গের মুখে কল্যাণীর নাম শুনে। কিছু না বলে
তিনি শুধু স্বকান্তের একটি ডায়েরী দিয়ে ঘান তরঙ্গের হাতে। ডায়েরী পড়ে অবাক হয়ে যায় তরুণ। শেষে কুকুরের লেখা নেই। তরুণ
চুটে যায় পাশের ঘরে স্বকান্তের কাছে। জানতে চায় শেষেকুকুর। স্বকান্ত যা বলে ডাক্তারের বস্তুবাদী মন তা মেনে নেয় না।

—স্বকান্ত যা বললে সব কি সত্তি? কিন্তু কে সত্তি? কাহিনী না কল্যাণী? ? ? ?

(୧)

ସୁମ ଦୁମ ନିଃଶ୍ଵର ନୀରବତା ।

(ଆମି) କାନ ପେତେ ଶୁଣି ଚୂପି ଚୂପି କାର କଥା
ମେ କଥା ସେ ତୋମାର ଆମାର ॥

କଥମୋ ବା ଆନମନା,

କଥମୋ ବା କିଛି ଶୋନା,
ମେ ସେ ଗାନ,

ସେଇ ଗାନ ତୋମାର ଆମାର ॥

ନୀରବ ଧ୍ୟାନର ମାଝେ

ଏହି ରାତ ଜେଗେ ଥାକ,
ଏହି ସେ ପରମ ତିଥି

ଅନସ୍ତେ ମିଶେ ଥାକ ।

ବେଶ କିଛି ହଲ ଜାନା,

କେ ସେନ ମାନେ ନା ଯାନା,

ମେ ସେ ମନ,

ସେଇ ମନ ତୋମାର ଆମାର ॥

(୨)

ନିବିଡ଼ ଆଧାରେ ମୁହଁ ଆହ ତୁମି
ଖୁଜେ ତାଇ ନାହି ପାଇ,
ବାତମେ ବାତମେ ଚରଣେର ଧରନି ଶୁଣେ
ଦାରେ ଗିଯେ ଦେଖି

ତୁମି ନାହି କିଛି ନାହି ॥

ଦିନ ଆମେ ଆର ଫୁରାୟ ସେ ଶୁଶ୍ରୁଦିନ,
ଜାନି ନା କୌ ଭେବେ ତୁମି ଆଜ ଉତ୍ତାମୀନ ।
ପୁପେର ମତନ ପ୍ରେମେର ଗନ୍ଧ ଛଡ଼ାରେ
ନୀରବ ଦହନେ ଶୁଦ୍ଧ ଆମି ଜଲେ ଥାଇ ॥

ତବୁ ବଳେ ମନ

ତୁମି ହାରାପାର ନନ୍ଦ,

(ତାଇ) ତୋମାର ଆସାର ପଥପାନେ ଚେଯେ

ଆୟି ମୋର ଜେଗେ ରଯ ।

ମନ କିଛି ଆଜ ତଳ ସେନ ଅବଶ୍ୟାନ,
ଯେ ବ୍ୟଥା ଦିଯେଛ ମେ ସେନ ତୋମାର ଦାନ ।

ଆୟାତେ ଆୟାତେ ଭେଙେଛ ସେ ବୀଶି ମୋର
ପରେ ସରେ ତାରେ ତବୁ ଓ ଭରିତେ ଚାଇ ॥

(୩)

(ଆମି) କୁହେଲୀ ନା ସ୍ଵପ୍ନ

ପାର ନି କି ଜାନିତେ,

ଚୋଖେ ଦେଖେ ମନେ ତବୁ

ଚାନ୍ଦ ନା କି ମାନିତେ,

କେ ଆମି ?

କିଛି ମୋର ହେଁଯାଲୀ,

କିଛି ଯେନ ଖେଁଯାଲୀ,

ବୋକ୍ତା ନା କି କେନ ଓଗେ

ଚାଇ କାହେ ଟାନିତେ,

ବଳ ତୋ କେ ଆମି ?

ମବି ମୋର ଆହେ ଜାନି

ତବୁ ସେନ କି ସେ ନାହି,

ଏତ କାହେ ଥେକେ ଆମି

ଦ୍ରବେ ମରେ ଥାକି ତାଇ ।

ଆଧାରେ ମାଯାତେ,

ମିଶେ ଆହି ଛାଯାତେ,

ଆଲୋତେ ସେ ଆପନାରେ

ପାରି ନା ଗୋ ଆନିତେ,

ବଳ ତୋ କେ ଆମି ?

(୪)

କୁଲେର ହାସିତେ ଆର ଅଲିର ବୀଶିତେ

ଆମାର ଫାଗୁନ କତ ରଙେ ଭରାନୋ ।

ବ୍ୟାକୁଳ ମରମେ ମୋର ମୁଖ ଶରମେ

ଏ କୋନ ଆବେଶ ଆଜ ଜଡ଼ାନୋ ॥

ପାରୀ ଆଜ କୋନ ସୁର ଦିଲ ସେ ।

ଆକାଶେ ଏ ମନ କେତେ ନିଲ ସେ ।

ଯାଇ ତୋ ହାରିଯେ ଆଜ ମୌମାନା ଛାଡ଼ିଯେ

ରାମଧନୁ ରଙ୍ଗ ମେଥେ ଛାଡ଼ାନୋ ॥

ଏହି ହାସି ଏହି ଗାନ

ଏହି ଏତ ଆଲୋ,

ଏହି ତୋ ପ୍ରେମ

ଲାଗେ ସେ ଭାଲୋ ।

ଜାନି ନା ତୋ କୋନ ଦେଇ ମାଯାତେ,

ସୁପ୍ତ ସେ ଜାଗେ ଆୟି ଛାଯାତେ ।

ଆମାରେ ଭୁଲାଯେ ଆଜ ଦିଲ କେ ଛଲାଯେ

ଆପେ ମୋର ଏ କୀ ସୁର ଛାଡ଼ାନୋ ॥

—%(*):—

ତୁମିକାଯ :

ଶୁପ୍ରିସା ॥ ନିର୍ମଳ ॥ ବିକାଶ ॥ ଛାଯାଦେବୀ ॥ ଅସୀମ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ
ସତ୍ୟ ବନ୍ଦ୍ୟାପାଞ୍ଚାର୍ୟ ॥ ଶୁର୍ମିତା ସାନ୍ତ୍ୟାଳ ॥
ଶିଶିର ବଟ୍ଟବାଲ ॥ ବିମଳ ବ୍ୟାନାଙ୍ଗୀ ॥ ଶୁଶ୍ରୀଲ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ॥ ଶକ୍ରହଳ ॥ ଭଡ ॥ ଜୟନ୍ତ
ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ ॥ ସତ୍ୟେନ ଗାନ୍ଧୀ ॥ ଗୋର ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ ॥ ମାରସ ରଙ୍ଗନ ଘୋସ ॥ କେଷ ଦାଶଗୁପ୍ତ ॥
ବିମାନ ଚୌଧୁରୀ ॥ ନିମଳ ଭଟ୍ଟାଚାର୍ୟ ॥ ବିଷୁ ଦାଶଗୁପ୍ତ ॥ ଅନିଲ ମଣ୍ଡଳ ॥ ହାସି
ମଜୁମଦାର ଓ ପରାଗ ଚକ୍ରବର୍ତ୍ତୀ ।

ବିଶ-ପରିବେଶନା : **ଚିତ୍ରକୁଳ**

କଲିକାତା-ମାଲକ୍ଷ୍ମୀ ଚିତ୍ର

দেবীকা চিত্র মন্দির তিবেদিত

রাজত দেব চাকলা সৃষ্টিকারী ঐতিহাসিক তাটক

মোনাই দীঘি

চিত্রনাট্য ও পরিচালনা - অসীম ব্যানাজী

অভিনন্দন নির্মল কুমার- দিলীপ রায়- অনুভূত প্রধা- দিলীপ চাটোঝো- সজ বন্দ্যো: ৩ অঙ্গনাভৌমিক